

[Bernhard Baunsgaard]

længe, inden regeringsforslaget kom. Jeg vil gøre opmærksom på, at det jo ikke er første år, der er kritik af anpartssalget. Det var der i 1982, og det var der i 1981, meget stærk kritik, fordi der var meget store annoncer med fremhævelse af, hvor meget skatterabat-ten betød. Det ville altså meget vel have været muligt at gribe ind for år tilbage.

Så er det fremhævet, at der er kommet særlige momenter frem, og det er også rigtigt, men nogle af disse særlige momenter kan jeg ikke anerkende som nye. Der er fremhævet dette med andelsselskaberne. Jeg har tidligere udtalt mig om dem, finder dem stærkt forkastelige, men jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at sige, at den første, der benyttede sig i stor stil af dette med at sælge en afskrivningsret, som man ikke har, var staten. Nu har vi set, at det er overtaget af kommunerne, og jeg understreger, at man må være klar over, at både for stat og kommune er denne udvej lukket i fremtiden. Det sidste eksempel er kommunerne syd for Århus, der har bygget idrætshaller på leasinganparter, hvorved man giver anpartstegnerne skattefordelen; det er de tilfredse med, og så kan man leje det billigt ud til kommunen. Også disse arrangementer vil blive ramt i fremtiden.

Lykketoft (S):

Jeg forstår, at det, hr. Bernhard Baunsgaard ønskede at sige, var, at det kunne den socialdemokratiske regering jo bare have grebet ind over for. Nu kan man jo gøre sig den overvejelse, hvor mange af disse arrangementer med andelsselskaber, elektricitetsværkers transformatorstationer og meget andet sale-and-lease-back der eksisterede før efteråret 1982. Jeg erindrer ikke nogen. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard erindrer nogen, så lad os høre om dem.

Men det hænger selvfølgelig lidt sammen med, at det, vi lavede i fællesskab, hr. Bernhard Baunsgaard, i foråret 1982 med indekseringen af afskrivningsreglerne, har gjort det endnu mere attraktivt at få overført nogle afskrivninger fra nogle selskaber med lav beskatning til nogle personer med høj beskatning. Jeg vil også godt sige, at det havde vi da vores betænkeligheder ved at gøre, men når vi gjorde det, var det, fordi vi forudsatte, at der var den sammenhæng i tingene, at vi

allerede i sommeren 1982 kunne gå i gang med en omfattende skattereform, som det radikale venstre ville hjælpe os med, og at der i denne skattereform indgik som en væsentlig bestanddel, at vi skulle harmonisere beskatningen af alle selskabsformer og alle virksomhedsformer, så man fik en selskabs-lignende beskatning. Det er sammenhængen i tingene. Den sammenhæng blev brudt af regeringsskiftet, og dermed fik man i efteråret 1982 den meget voldsomme opblomstring af leasingselskaberne og selvfølgelig dermed behovet for at gribe ind.

Det er da rigtigt, at vi har set Mercandia-projekter, og vi har før set DIFKO-projekter ved bygning af noget nyt. Man har også tidligere kunnet diskutere, om det var en hensigtsmæssig form, og det har man også diskuteret tidligere. Jeg tror, at endda allerede, da hr. Anders Andersen var skatteminister og finansminister, blev de ting diskuteret, og der var forslag i tinget.

Men så lige en sidste ting: Grønlandsskibet, hvor hr. Bernhard Baunsgaard antydede, at det var staten, der gik ind og – som nogle af disse leasingselskaber har sagt – legitime-rede formen. Jeg tror, vi må erkende i fællesskab, hr. Bernhard Baunsgaard, at det måske ikke var så heldigt, men jeg skal gøre opmærksom på, at det radikale venstre stemte også for den disposition i finansudvalget. Det radikale venstre gjorde ingen bemærkninger af den art dengang, og baggrunden for dispositionen var jo nogle budgetbe-grænsninger, som ikke gjorde det muligt at købe skibet. Alligevel vil jeg sige, at hvis vi havde kendt den efterfølgende historie, var vi nok ikke i den regering, jeg var medlem af, gået ind på den disposition, men jeg tilrå-de den selv på grund af de budgetbegræns-ninger, der var, og det meget påtrængende behov, der var for skibet. Man kan sige, at hverken hr. Bernhard Baunsgaard og hans partifælle i finansudvalget eller jeg var til-strækkelig opmærksom på, hvad det kunne bruges som argument for efterfølgende. Det er selvfølgelig beklageligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når man mindes de tidligere bemærknin-ger fra socialdemokratiet om, at et oppositi-onsparti, et parti, der ikke har del i regerin-